

1893-06-04

SENDER

Otto Mourier

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Vallø

Archive:

Mappe 30 nr. 13a-b

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Vallo d. 4te Juni 93.

Kjære Hr Skovgaard,

I dag er det Lørdag. Jeg har ikke
Tid, saa jeg har det velsignet for
deligt. Jeg har udprekket og ophevet
Ebbes Billede, som kom igennem (lige
som Læns Brev af 1ste); jeg har gaaet
ny gennemløst Læns to sidste
Brev, som jeg gjerne vilde, men
ikke tør rose; og nu sidder jeg
rustet til en Besvarelse, som
jæ dog skal bestrebe mig for
at gjøre kort og sluttet.

Tak for begge Brevene skal De
have; de have gennemgaaet
mig, om man nu læse et saa
dant Vottryk, og der hørte virke
hig Overvindelse til at lægge
N:1 (af 18de April) hen uden at
kny. Men den Selvbeherskelse
havde jeg; det bedes noteret.
Hvis disse Bemærkninger skulde

kunne opfattes; som om der, i
noget Afseende af mit Hjerte, var
et Roster af Alvor, Plettet
over, omgivet der, saa er det
færdig nok. Men jeg prøver
at gøre ind for den Opfattelse,
den Fremgangsmåde. Det vil
komme jo i sig selv, at vi skulle
være mere. Men det er jeg ikke
flere om. Kun mere de to
mig, naar jeg siger, at jeg gerne
havde sagt den i Kjøbenhavn og
om den formelig længe efter
en Udflygt til Lillebøje.

De saa Tak for De Skrivelse,
De giver mig for min Velsind
se for den fine Udsættelse. Jeg
kender den anden jeg seer den.
Men selv om det ikke var sket,
var den Udsættelse saa fuldstændig
afsluttet - - - -

Ja, Freden — hvor var det
vi slap? Der kom nemlig Doktor
Lundhøj og viste os sin
„Medaille for Carl Daae“, som han
lige havde faaet tilsendt. Jeg fandt
denne Medaille
denne Gravsten og den ved Lynd
af den Sted i Egskovsland.
Kongens Litterat var mere opmærksom
et som Rethis, og der var det
saarom faldt nok.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 80 Nr. 135

Men det var de Lynd, hvor
de, det var med Vitter, jeg ikke har
de været fra den fine Udsættelse,
da min Kone talte med den?
Eller at det var af Fortryktheden
for Charlott Udsættelse, at jeg begynte
denne to Gang? Altså. Den
og naar og hvorefter jeg kommer
stige Sten, afbrudt af noget
der det med min Lynd. Saaledes
var en Begrebssætning i, at jeg
dog — til min Glæde — kom
for den fine Udsættelse. Saaledes

el. mestsidste Dag den var aah.
Fulgte j' min Lyst, tog j' ind i
flue Dage og studerede den fine
Udsigt, saa j' - selv om j' ikke
gjorde det - dog var istand til
at leve i Smelolsten af den
- saaregt fangster den mig,
og saaregt Følelser har j' til
den. Den var j' forjætt, da j' kom
derud, i den Gæst, at j' maatte
sette mig hen og blivde lidt
gaa i Sted. Deres Vag var j' glad
for. Ebbes Lillende tog sig godt
ud i det fulde Lys. Men j' var
ikke saa Deres Lillende nogode
nok, til at kunne gaa ind gaa
den, og der var maatte heller
ikke Sted. Deres kunne vi
engang tale, og da var de for
klare mig, hvorfor de som er Lige
maade anvender saa stor en Del
af Deres Liv paa et smalt Land.

skaber; naar de ligge grae Landet
og gjør Skidder, er det næsten altid
Landskabsbeskrivelser. Og saa, hvorfor
saamange af disse Billeder stue
med, hvad j' i Mængde af et hvide
Vedtrok vilde have et ufordøit
Præg. Det er jo ikke, for de ikke
kan ^{gaa} gjennemfrie dem. J' tror
ikke, j' er overet el. bormet
overfor Skulpturen; j' tror, j'
kan gaa med til de dristigste
Datter; j' elsker i Grunden de
dristige Nature med den flotte,
kraftige Renselføring (Vilasping,
Rubens, Jordans, Rembrandt).
Men overfor mange af disse Bil-
der savner j' noget i Retning
af Gjennemfrie.

Men det var Skjendelse, j'
kom fra. For det Fiste var der Lidelse
i dem som i ethvert Martyrium.
Og saa bevirker det, at j' blev
nost — og j' kan sandelig godt lide

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 30 Nr. 13B

at blive roet, for det bliver j
spildt - af det fortaarlige g
de. At De regner mig til det
bedste af Kunstnerens Publikum,
har ligesom varmt mig. Ja, der
vil j ogsaa staa; det er en Flod,
glaede. Tak for den.

Saa skulde j fortælle dem lidt
høje.

Tamme dag j var paa den Frii, og
j med Inge hos Doktor Schmiedel,
som opretholdt hende med det Sam-
me 5. skolebørn de Granulationer
af, som havde sluttet sig i Næse-
og Polypten. Dermed en meget bety-
nende fuld brude for det elskede barn,
der jo har udviklet sig saa stærkt,
saa hun snart er som et voksen
Menneske.

Ellers er vi, hvad man kalder
for raske. V

Den mindste raske er maaske
j. Men min Præst er roligere
og mere til Tidsaag. Forresten

er altid min slæmme Tid. Men
i en efter Branden med de for-
sede Forhold i Havnen, hvor for-
alt skal selges, med Decennarius
Lod og Begrebene har det vist
været galt. Jy er et. Kan være
sandsynligt saa nedsluttet, at
det er, som al Livshjælp, at
Livsmot var nedsluttet og Læs-
ten en Trædemølle, for hvilken
j sukker efter Wffrieden, idet
j dog gerne for selve Wffrieden
græder. Dermed følger saa
Gnævnen, Pioneriet, Kitteren,
Miss tiller, Mangel paa Kærlig-
hed. (Helstignis har j det
idag saa forunderligt godt) J
tror, det kommer af Mangel
paa Kraften, hvorfor j næsten altid
føler mig overanstrengt.

Efterst Rask er hende hos
Bakken for Tiden. Saa gerne j ellers

gaa Akademiet. Han er meget
flittig herude, saa flittig, saa gjæster
intet har set til ham. Jeg kiggede
flygtigt i hans Studierog forlede
og frelsede ham, og blev slæbt
af sin tungdom, han har gjort. Det
var en Rætt^{stykke} Studier efter Rier; men
som der er Forstaaelse og Gjæmme
førelse i hans Forarbejdning!
og som det var "kjørligt" set og
gjort!

Saa kan det være nok. Hvor
skal vi saa sees? De kommer vel
ikke herud og besøge Thakitzers og
Niels Petersens, som de tidligere
ikke naade? Vallkilow? Vi
til Kjøbenhavn? — Naa, i ethvert
Fald: nye de nu Kattigat
og Kuller, Strand, Grosser og
Taarn og alle Lømrørsvordig
Ved Lørlig: hvortil, om Alter^{skal}
taale? Hvorfor gjør de Ham' saa ung?
Hils deres Kone og Børn og
min Kone og mig. Ligeledes Kone og
Niels Petersen, de to friske, sande, yndige, alle